॥ ३४ ॥ ३५ ॥ तप्यतोराचरतोः ईयुर्गतानि मदात्मनोःमच्चित्तयोः ॥ ३६ ॥ अमुनावपुषा ॥ ३७ ॥ प्रादुरासंप्रादुर्भूतोऽस्मि वरदराट्वरदेषुश्रे
ष्ठइत्यर्थः तेनसकृद्वरेणचवारंवारमाविर्भावेकारणमुक्तम् कामस्यदित्सयादातुमिच्छया मादृशःमयासदृशः ॥ ३८ ॥ मेमत्तोऽपियुवामपवर्गन

वर्षवातातपहिमघर्मकालगुणाननु॥ सहमानौश्वासरोधविनिर्धूतमनोमलौ॥ ३४॥ शीर्णपर्णानिलाहारावु
पशांतेनचेतसा ॥ मत्तःकामानभीप्संतौमदाराधनमीहतुः ॥ ३५॥ एवंवांतप्यतोस्तीव्रंतपःपरमदुष्करम्॥
दिव्यवर्षसहस्राणिद्वादशेयुर्मदात्मनोः॥ ३६॥ तदावांपरितुष्टोऽहममुनावपुषाऽनघे॥ तपसाश्रद्धयानित्यंभ
क्त्याचहृदिभावितः॥ ३७ ॥ प्रादुरासंवरदराट्युवयोःकामदित्सया ॥ व्रियतांवरइत्युक्तेमादृशोवांवृतःसुतः
॥ ३८॥ अजुष्टग्राम्यविषयावनपत्यौचदंपती॥ नवव्राथेऽपवर्गंमेमोहितौदेवमायया॥ ३९॥ गतेमयियुवां
लब्ध्वावरंमत्सदृशंसुतम्॥ ग्राम्यान्भोगानभुंजाथांयुवांप्राप्तमनोरथौ॥ ४० ॥ अदृष्ट्वाऽन्यतमंलोकेशीलौदा
र्यगुणैःसमम्॥ अहंसुतोवामभवंपृश्निगर्भइतिश्रुतः ॥ ४१ ॥ तयोर्वांपुनरेवाहमदित्यामासकश्यपात्॥ उपें
द्रइतिविख्यातोवामनत्वाच्चवामनः॥ ४२ ॥ तृतीयेऽस्मिन्भवेऽहंवैतेनैववपुषाऽथवाम् ॥ जातोभूयस्तयोरे
वसत्यंमेव्याहृतंसति॥ ४३ ॥ एतद्वांदर्शितंरूपंप्राग्जन्मस्मरणायमे ॥ नान्यथामद्भवंज्ञानंमर्त्यलिंगेनजाय
ते॥ ४४॥ युवांमांपुत्रभावेनब्रह्मभावेनचासकृत् ॥ चिंतयंतौकृतस्नेहौयास्येथेमद्गतिंपराम्॥ ४५॥ यदिकं
साद्विभेषित्वंतर्हिमांगोकुलंनय॥ मन्मायामानयाशुत्वंयशोदागर्भसंभवाम्॥ ४६॥ श्रीशुकउवाच इत्यु
क्त्वाऽसीद्धरिस्तूष्णींभगवानात्ममायया॥ पित्रोःसंपश्यतोःसद्योबभूवप्राकृतःशिशुः॥ ४७॥

वव्राथे मदृतवंतौ ॥ ३९ ॥ वरंदत्वामयिगते ॥ ४०॥ ४१ ॥ अदित्यांकश्यपाद्वामनःआसेतियत्तदपि तद्रूपयोर्युवयोरहमेवपुनरासमित्यर्थः ॥
॥ ४२ ॥ ४३॥ प्राक्प्रथमंतावदेतद्रूपंमेजन्मेतिस्मरणायज्ञानायदर्शितम् मद्भवंमद्विषयं अनंतरंत्वदिच्छयाबालोऽपिभविष्यामीतिभावः॥ ४४॥
ननुत्वयिप्रसन्नेऽपिकथमावयोःपुनःपुनर्जन्मेत्यतःपरंनभविष्यतीत्याह युवामिति ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥